

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 85.130 van 7 februari 2000

A. 68.969/V-1480

In zake : **LEGRAND** Michel,
die woonplaats heeft gekozen bij
de Vereniging zonder winstoogmerk
"GERFA",
Luttrebruglaan 137
1190 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de
Minister van Ambtenarenzaken,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Monique DETRY, advocaat,
de Praeterestraat 25
1050 Brussel.

Tussenkommende partijen :

1. **RUYTINGS** Denis,
Chemin du Baudriquin 61
7090 's-Gravenbrakel.
2. **DRAYE** Renilde,
Keiberg 52
3053 Haasrode.

DE RAAD VAN STATE, Ve KAMER,

Gezien het op 18 mei 1996 ingediende verzoekschrift,
waarbij Michel LEGRAND de nietigverklaring vordert van de
koninklijke besluiten van 9 en 24 januari 1996 waarbij
Renilde DRAYE tot eerste adviseur wordt bevorderd en van het
koninklijk besluit van 9 januari 1996 waarbij Denis RUYTINGS tot
eerste adviseur wordt bevorderd;

Gezien het op 27 november 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Denis RUYTINGS vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 6 december 1996, waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien het op 17 december 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Renilde DRAYE vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 24 januari 1997, waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevrouw DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op grond van artikel 12 van de algemene procedureregeling;

Gelet op de beschikking van 14 juli 1999, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker en van de verwerende partij;

Gezien de memorie van de tussenkomende partijen;

Gelet op de beschikking van 19 oktober 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 26 november 1999;

Gehoord het verslag van mevrouw GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van Mr. DETRY, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt en van de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoeker, die tot de Franse taalrol behoort, is adviseur bij het Ministerie van Ambtenarenzaken.

2. Bij een dienstnota van 18 juli 1995, die door verzoeker op 19 juli 1995 wordt geviseerd, wordt ter kennis van de belanghebbenden gebracht "dat door verhoging in graad te voorzien is in twee betrekkingen van eerste adviseur bij de Algemene Directie voor Selectie en Vorming". In die nota staat dat "(de) ambtenaren van de Dienst van Algemeen Bestuur en van de Algemene Directie voor Selectie en Vorming ... toegang (hebben) tot (die) betrekkingen"; voorts wordt opgemerkt dat een beschrijving van de ambten bij deze nota is gevoegd.

3. Verzoeker en, inzonderheid, de tussenkomende partijen solliciteren naar beide vacant verklaarde betrekkingen. Verzoeker preciseert in zijn sollicitatiebrief dat hij "aan de voorwaarden betreffende de vereiste graad en de functieprofielen voldoet", profielen die hij heeft moeten veronderstellen aangezien de beschrijving van de ambten (hem) niet is meegedeeld;

4. De directieraad onderzoekt de sollicitaties tijdens zijn vergadering van 25 september 1995. De notulen van die vergadering bevatten omstandige beoordelingen van elk der gegadigden. In die notulen wordt in de volgende woorden over een

verklaring van de voorzitter van de directieraad bericht : "(Na deze uiteenzetting) wijst de voorzitter erop dat de dienstnota en het profiel per aangetekend schrijven aan de belanghebbende werden overgemaakt en dat deze door hem geviseerd werden op 18 augustus 1995. Om alle zekerheid te waarborgen werden diezelfde documenten eveneens via interne weg aan de heer LEGRAND betekend op 22 augustus 1995, ogenblik waarop de ontvangstmelding van de aangetekende zending nog niet was teruggekomen bij de overheid. De voorzitter stipt aan dat de betrokkene in zijn kandidatuur van 1 september 1995 verwijst naar de dienstnota van 22 augustus 1995, wanneer hij stelt dat hij het functieprofiel niet ontving. De voorzitter bevestigt dat de heer LEGRAND het geheel van de documenten op 18 augustus 1995 ontving. (...)". Aan het eind van die vergadering neemt de directieraad in een geheime stemming en met eenparigheid van stemmen de volgende rangschikkingen aan die overeenstemmen met die welke directeur-generaal DE SAEDELEER had voorgesteld :

- voor de eerste betrekking :
 - 1. Renilde DRAYE
 - 2. Denis RUYTINGS
 - 3. André WARIN
 - 4. Paul DROGART

- voor de tweede betrekking :
 - 1. Denis RUYTINGS
 - 2. André WARIN
 - 3. Renilde DRAYE
 - 4. Paul DROGART

5. Dat voorlopige voorstel van rangschikking is ter kennis van de sollicitanten gebracht bij een nota van 5 oktober 1995.

6. Op 2 november 1995 bevestigt verzoeker de ontvangst van de dienstnota van 5 oktober 1995, vraagt hij een kopie van de notulen van de vergadering van 25 september 1995, stelt hij dat hij het niet eens is met de voorstellen en vraagt hij om, bijgestaan door een raadsman, door de directieraad te worden gehoord.

7. Bij twee brieven van 8 november 1995 met dezelfde inhoud en die naar verzoeker thuis en naar de zetel van zijn vakbond worden gestuurd, wordt verzoeker uitgenodigd om op 20 november 1995 voor de directieraad te verschijnen teneinde gehoord te worden; een kopie van de notulen van de vergadering van de directieraad d.d. 25 september 1995 gaat als bijlage bij die brieven, waarin voorts staat, enerzijds, dat er geen grond bestaat om de vraag van verzoeker in te willigen om zich door een raadsman te laten bijstaan en, anderzijds, dat het wenselijk zou zijn dat de betrokkene de inhoud van zijn bezwaar schriftelijk meedeelt, zodat de directieraad daarover reeds vóór de vergadering van 20 november 1995 kan beschikken.

8. Op 20 november 1995 stelt de directieraad vast dat verzoeker sedert de verzending van de oproepingsbrief van 8 november 1995 niet meer van zich heeft laten horen.

9. Het dossier wordt aan de minister toegezonden bij brief van 28 november 1995, waarin onder meer te lezen staat dat de directieraad op 20 november 1995 heeft vergaderd om het enige bezwaar te horen dat was ingediend, dat van de heer Michel LEGRAND, adviseur, die niet is opgedaagd en geen enkele uitleg heeft verstrekt.

10. Bij koninklijke besluiten van 9 januari 1996 worden Renilde DRAYE en Denis RUYTINGS bevorderd tot eerste adviseur bij het Ministerie van Ambtenarenzaken, Diensten van Ambtenarenzaken, eerstgenoemde in het Nederlands taalkader, laatstgenoemde in het tweetalig kader; in artikel 2 van beide koninklijke besluiten staat dat het besluit uitwerking heeft met ingang van 1 augustus 1995. Het besluit houdende benoeming van Renilde DRAYE is echter naderhand ingetrokken omdat de betrekking waarin de betrokkene bevorderd was pas op 1 december 1995 vacant geworden was; het besluit van 9 januari 1996 is vervangen door een koninklijk besluit van 24 januari 1996, waarin staat dat de benoeming van Renilde DRAYE ingaat op 1 december 1995.

11. De voormelde koninklijke besluiten, die bij wijze van vermelding in het Belgisch Staatsblad van 20 maart 1996 zijn bekendgemaakt, vormen de bestreden handelingen.

12. Bij koninklijk besluit van 16 oktober 1998 is Denis RUYTINGS door verhoging in graad bevorderd tot adviseur-generaal bij het Ministerie van Ambtenarenzaken, Diensten van Ambtenarenzaken. Dat koninklijk besluit is bij wijze van vermelding bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 2 december 1998;

Overwegende dat de verwerende partij stelt dat verzoeker geen actueel belang heeft bij de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 9 januari 1996 waarbij Denis RUYTINGS tot eerste adviseur is bevorderd, aangezien deze bij een definitief geworden besluit tot adviseur-generaal is bevorderd;

Overwegende dat verzoeker de bevordering van Denis RUYTINGS tot adviseur-generaal niet heeft bestreden; dat die bevordering definitief is geworden; dat die bevordering tot gevolg heeft gehad dat er een betrekking in de door verzoeker geambieerde graad vrijkwam; dat verzoeker niet meer doet blijken van het actueel belang dat vereist is om de nietigverklaring te vorderen van het koninklijk besluit van 9 januari 1996 waarbij Denis RUYTINGS tot eerste adviseur wordt bevorderd; dat er bijgevolg geen grond bestaat om een onderzoek te wijden aan de exceptie van laatstgenoemde, waarin deze aanvoert dat hij benoemd was in een betrekking van het tweetalig Franse kader en dat verzoeker, die niet tweetalig is, niet in een betrekking van dat kader kon worden benoemd;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van artikel 43, § 3, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966; dat hij aangeeft dat de bestreden handeling is gesteld op een ogenblik dat het Ministerie van Ambtenarenzaken niet meer over rechtsgeldige taalkaders beschikte; dat hij in een eerste

onderdeel uiteenzet dat het Ministerie van Ambtenarenzaken krachtens artikel 3, § 2, van het koninklijk besluit van 19 september 1994 houdende oprichting, organisatie en vastlegging van de personeelsformatie van dat ministerie op 1 januari 1996 was uitgebreid met drie besturen, zodat de taalkaders, vastgesteld bij koninklijk besluit van 31 januari 1995, aangepast dienden te zijn vóór er bevorderingen konden worden verleend, wat niet het geval was; dat hij in zijn memorie van wederantwoord aanvoert dat het koninklijk besluit van 8 december 1995 tot voorlopige oprichting van afsluitingen betreffende de bevordering tussen of binnen de besturen van het Ministerie van Ambtenarenzaken in dezen niet mag worden toegepast, aangezien volgens hem ten onrechte dringende noodzakelijkheid is aangevoerd om het ontwerp niet ter fine van advies aan de afdeling wetgeving van de Raad van State te hoeven voorleggen; dat hij in een tweede onderdeel aanvoert dat bij het koninklijk besluit van 10 april 1995 houdende vereenvoudiging van de loopbaan van sommige ambtenaren in de rijksbesturen die behoren tot de niveaus 1 en 2+, welk besluit op 30 december 1995 in werking is getreden voor de ambtenaren van niveau 1 en op 1 januari 1994 voor de ambtenaren van niveau 2+, bepaalde graden zijn afgeschaft en dat de daarin vervatte wijziging van trap 2 van de hiërarchie ook gevolgen heeft voor de berekening van het aantal betrekkingen in de trappen 1 en 2, welke betrekkingen paritair over de taalrollen moeten worden verdeeld; dat hij stelt dat de taalkaders ook om die reden aangepast moesten zijn; dat hij in zijn memorie van wederantwoord betoogt dat geen rekening mag worden gehouden met het koninklijk besluit van 3 juni 1996 houdende wijziging van diverse verordeningsbepalingen toepasselijk op de rijksambtenaren, aangezien dat besluit van recentere datum is dan de bestreden handeling en dat dit besluit "op generlei wijze enige invloed kon hebben op de juridische context en op de onregelmatigheid van de bestreden benoemingen in het licht van de taalkaders";

Overwegende, wat het eerste onderdeel van het middel betreft, dat bij een op 1 januari 1996 in werking getreden koninklijk besluit van 8 december 1995, voorlopig barrières zijn opgericht betreffende de bevordering door verhoging in graad of door overgang naar het hogere niveau en de verandering van graad tussen of binnen de besturen van het Ministerie van Ambtenarenzaken; dat de dringende noodzakelijkheid die is aangevoerd om het ontwerpbesluit niet ter fine van advies aan de afdeling wetgeving van Raad van State te hoeven voorleggen als volgt gemotiveerd is :

"Overwegende dat op 1 januari 1996 personeelsoverplaatsingen in het Ministerie van Ambtenarenzaken zullen plaats hebben, ter uitvoering van het koninklijk besluit van 19 september 1994;

Overwegende dat niet alle verordeningsbepalingen betreffende de integratie van het betrokken personeel konden uitgevaardigd worden, onder meer rekening houdend met de problematiek van de hervorming der loopbanen in de niveaus 1 en 2+;

Overwegende dat het van een goed bestuur blijkt geeft om in een keer alle vereiste aanpassingen te verrichten, onder meer ter wille van de coherentie;

Overwegende dat het dus belangrijk is de goede werking van de bestaande diensten van het Ministerie van Ambtenarenzaken op 31 december 1995 niet te belemmeren; dat met dit doel het aangewezen is de bestaande afsluitingen te verlengen;

Overwegende dat het van behoorlijk bestuur getuigt om te voorlopigen titel tussen de personeelsformaties van de op 31 december 1995 bestaande diensten en deze die per 1 januari 1996 overgedragen worden een afsluiting in te bouwen;"

Overwegende dat de verwerende partij, zoals de verzoeker in zijn memorie van wederantwoord uiteenzet, inderdaad sedert de aanneming van het voormelde koninklijk besluit van 19 september 1994 wist dat besturen die tot dan onder andere ministeries hadden geressorteed en, bijgevolg, het personeel van die besturen, op 1 januari 1996 naar het Ministerie van Ambtenarenzaken zouden worden overgeheveld; dat de dringende noodzakelijkheid echter niet door die omstandigheid alleen gemotiveerd is, maar ook door de moeilijkheden die gerezen zijn door de hervorming van de loopbanen van de niveaus 1 en 2+, alsook door het streven om in een keer alle vereiste aanpassingen

te verrichten, zonder de goede werking van de bestaande diensten te belemmeren; dat die motivering relevant is; dat de dringende noodzakelijkheid voorts niet wordt tegengesproken door de datums waarop het besluit in kwestie in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt en waarop het in werking is getreden; dat de exceptie ontleend aan de beweerde onwettigheid van het voormelde koninklijk besluit van 8 december 1995 ontvankelijk doch ongegrond is;

Overwegende dat de bestaande taalkaders, wegens de barrières betreffende de bevordering, ingesteld bij het koninklijk besluit van 8 december 1995, van toepassing zijn gebleven op de besturen van het Ministerie van Ambtenarenzaken waarvoor ze vastgesteld waren; dat die kaders immers objectieve regels bevatten aan de hand waarvan op het ogenblik waarop de bestreden bevordering is verleend, los van elke beoordeling van feitelijke gegevens, kon worden vastgesteld in welk taalkader er vacant verklaarde betrekkingen moesten worden verleend in de diensten die reeds vóór de overdrachten bestonden; dat verzoeker tevergeefs gewag maakt van het advies 26.080/11/PN/CV/MM dat de vaste commissie voor taaltoezicht in ten dele vergelijkbare omstandigheden heeft verleend; dat de Raad van State niet gebonden is door dat advies; dat het eerste onderdeel van het middel ongegrond is;

Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat artikel 67 van het voormelde koninklijk besluit van 10 april 1995, betreffende de inwerkingtreding van dat besluit, als volgt is gewijzigd bij artikel 8 van het koninklijk besluit van 3 juni 1996 houdende wijziging van diverse verordeningsbepalingen toepasselijk op de rijksambtenaren :

" Wat de niveaus 1 en 2+ betreft treedt dit besluit in werking op de dag van inwerkingtreding van de personeelsformatie van het betrokken ministerie of van de betrokken instelling van openbaar nut die de nieuwe loopbanen integreert welke met deze twee niveaus verbonden zijn, en uiterlijk 1 juni 1997.
...";

dat het koninklijk besluit van 10 april 1995 houdende vereenvoudiging van de loopbaan van sommige ambtenaren in de

rijksbesturen die behoren tot de niveaus 1 en 2+, ten gevolge van die terugwerkende bepaling, geacht wordt niet in werking te zijn geweest toen de bestreden handeling is gesteld, van welke handeling dat besluit bijgevolg niet de "juridische context" kon zijn; dat er geen grond bestond om de taalkaders van het Ministerie van Ambtenarenzaken aan de nieuwe structuur aan te passen, aangezien die nieuwe structuur nog niet van kracht was; dat het tweede onderdeel van het middel ongegrond is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan de schending van de artikelen 22 en 26 van het voormelde koninklijk besluit van 10 april 1995 en van artikel 72 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel; dat hij uiteenzet dat de graad van eerste adviseur krachtens de artikelen 22 en 26 van het besluit van 10 april 1995 afgeschaft is en de graad van adviseur opgericht is, zodat bij de bestreden handeling een benoeming wordt verleend in een graad die niet bestond; dat hij daarop laat volgen dat artikel 72 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 is geschonden, aangezien de graad van eerste adviseur geschrapt was en er bijgevolg geen betrekking van die graad vacant was;

Overwegende dat uit het onderzoek van het tweede onderdeel van het eerste middel volgt dat de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 10 april 1995 is uitgesteld bij artikel 8 van het koninklijk besluit van 3 juni 1996 houdende wijziging van diverse verordeningsbepalingen toepasselijk op de rijksambtenaren; dat derhalve, op het tijdstip waarop de bestreden handeling gesteld is, de graad van eerste adviseur geacht werd nog steeds te bestaan; dat verzoeker de schending van artikel 72 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 alleen aanvoert in verband met de schrapping van de graad van eerste adviseur; dat, afgezien van die schrapping, waarvan uitgegaan wordt dat die destijds nog niet had plaatsgehad, vaststaat dat er betrekkingen van eerste adviseur vacant waren; dat het middel ongegrond is;

Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan de schending van artikel 26, § 3, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het rijkspersoneel; dat hij uiteenzet dat hij bij aangetekende brief gevraagd heeft om door de directieraad te worden gehoord maar daartoe niet is opgeroepen; dat daar volgens hem uit volgt dat zijn recht om gehoord te worden en de in het middel vermelde bepaling geschonden zijn; dat hij in zijn memorie van wederantwoord ontkent beide oproepingsbrieven te hebben ontvangen waarvan de verwerende partij beweert dat zij ze aan hem heeft gericht en dat hij in zijn laatste memorie uiteenzet in welke stadia van de procedure die brieven wellicht verloren gegaan zijn; dat hij tevens tegen de directieraad inbrengt dat deze zich niet afgevraagd heeft waarom hij op de vergadering van 20 november 1995 afwezig was gebleven;

Overwegende dat het administratief dossier de kopie bevat van twee brieven die op 8 november 1995 naar verzoeker zijn verstuurd, de ene naar hem thuis, de andere naar de zetel van de V.Z.W. GERFA, alsook een kopie van het register van de uitgaande post waarin die beide zendingen vermeld zijn; dat verzoeker niet betwist dat de oproepingsbrieven van 8 november 1995 bestaan, doch alleen ontkent ze te hebben ontvangen; dat de brief waarbij een personeelslid wordt opgeroepen om voor de directieraad te verschijnen krachtens de bepaling waarnaar in het middel wordt verwezen niet ter post aangetekend behoeft te worden; dat dan ook niet tegen de verwerende partij kan worden ingebracht dat zij geen gebruik heeft gemaakt van die verzendingswijze; dat de verwerende partij weliswaar geen ontvangstmeldingen van aangetekende zendingen kan overleggen, wat het bewijs zou zijn dat die brieven verstuurd zijn, maar tenminste een begin van bewijs levert, namelijk de kopie van het register van de uitgaande post waarvan verzoeker niet aanvoert dat die vals zou zijn; dat verzoeker daar alleen volstrekt onzekere veronderstellingen tegen inbrengt, waarvan hij trouwens niet één als de meest waarschijnlijke aanwijst; dat de kans bestaat dat een van beide brieven van 8 november 1995 zoek is geraakt, maar

dat de kans dat ze beide zoek geraakt zouden weinig geloofwaardig is, aangezien ze naar verschillende adressen zijn gestuurd; dat het veelbetekenend is dat verzoeker er niet over geklaagd heeft geen kopie te hebben ontvangen van de notulen van de vergadering van de directieraad, welke kopie als bijlage bij de brieven van 8 november 1995 was gevoegd; dat het eveneens verbazing wekt dat hij geen enkele kritiek uit op de bestreden handeling, daar waar erin wordt gesteld dat de directieraad, ten gevolge van het bezwaar van een gegadigde, op 20 november 1995 opnieuw heeft vergaderd om het bezwaar van die gegadigde te horen en dat de voormelde gegadigde niet is opgedaagd en geen enkele uitleg, noch mondeling, noch schriftelijk, heeft verstrekt; dat het opmerkelijk is dat verzoeker zich gedurende vijf maanden nooit om het lot van zijn bezwaarschrift van 2 november 1995, noch om het verdere verloop van de bevorderingsprocedure heeft bekommerd; dat de beweringen van verzoeker bovendien in verband dienen te worden gebracht met het verwijt dat hij in zijn sollicitatiebrief heeft gemaakt, namelijk dat bij de dienstnota waarin de vacature werd aangekondigd geen beschrijving van het ambt was gevoegd, zoals nochtans uitdrukkelijk in die nota was vermeld; dat deze dienstnota bij een ter post aangetekende zending en via interne weg aan verzoeker is bezorgd; dat het moeilijk denkbaar is dat enerzijds de beide zendingen, die op verschillende data zijn verzonden, onvolledig zouden zijn geweest en dat anderzijds verzoeker niets ondernomen heeft om het ontbrekende stuk te vinden; dat het op zijn minst verbazend zou zijn dat vier van de vijf brieven die tijdens de beschouwde periode aan verzoeker zijn verzonden, omstreden kunnen worden en geen enkele reactie bij verzoeker hebben teweeggebracht; dat het middel, gelet op die feitelijke gegevens, niet als gegrond kan worden beschouwd;

Overwegende dat verzoeker een vierde middel ontleent aan de omstandigheid dat de bestreden handeling geen motieven bevat; dat hij verklaart dat hij a priori niet inziet op basis van welke relevante en aanvaardbare motieven tot de bestreden benoeming is besloten, terwijl zijn sollicitatie is afgewezen, en aankondigt dat hij "dat middel, in voorkomend geval, pas zal

kunnen uiteenzetten na van het administratief dossier kennis te hebben genomen"; dat hij in zijn memorie van wederantwoord verklaart dat hij bij de tekst van zijn verzoekschrift blijft en voor het overige alleen betwist dat hij de brieven van 8 november 1995 zou hebben ontvangen; dat hij in zijn laatste memorie verklaart dat hij bij de bewoordingen van zijn verzoekschrift tot nietigverklaring en van zijn memorie van wederantwoord blijft;

Overwegende dat in de bestreden handeling verwezen wordt naar het advies van de directieraad waarvan een gedeelte dat betrekking heeft op de benoemde gegadigde wordt overgenomen; dat verzoeker niet beweert dat de aldus overgenomen overwegingen niet juist of irrelevant zijn; dat de verwerende partij voorts niet verplicht was om in de benoemingsakte aan te geven om welke redenen zij de sollicitatie van verzoeker heeft afgewezen, temeer daar die redenen blijken uit het advies van de directieraad; dat het middel ongegrond is;

Overwegende dat verzoeker een vijfde middel ontleent aan de schending van artikel 72, § 2, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel en van artikel 36 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het rijkspersoneel; dat hij uiteenzet dat het besluit van 9 januari 1996 is opgeheven bij het besluit van 24 januari 1996, waarbij Renilde DRAYE met ingang van 1 december 1995 tot eerste adviseur wordt bevorderd; dat het volgens verzoeker gaat om een nieuwe benoeming waaraan een nieuwe oproep tot de gegadigden had moeten voorafgaan;

Overwegende dat zowel uit de tekst zelf van het koninklijk besluit van 24 januari 1996 als uit de bekendmaking ervan bij wijze van vermelding in het Belgisch Staatsblad van 20 maart 1996, blijkt dat het koninklijk besluit van 9 januari 1996 waarbij Renilde DRAYE tot eerste adviseur wordt bevorderd ingetrokken en niet opgeheven is; dat de reden voor die intrekking uiteengezet is in de verklarende nota van 19 januari 1996, waaruit blijkt dat de betrekking waarin de betrokkene is

bevorderd pas op 1 december 1995 echt vacant is geworden; dat dit besluit is ingetrokken binnen de termijn waarbinnen daartegen bij de Raad van State beroep kon worden ingesteld; dat het koninklijk besluit van 9 januari 1996, doordat het regelmatig is ingetrokken, geacht wordt nooit te hebben bestaan, zodat dit besluit de procedure met het oog op de bevordering in de betrekking in kwestie niet heeft kunnen afsluiten; dat het koninklijk besluit van 24 januari 1996 bijgevolg geen nieuwe benoeming vormt en niet diende te worden voorafgegaan door een nieuwe oproep tot de gegadigden; dat het middel ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 10.000 frank, komen ten laste van verzoeker ten belope van 4.000 frank en ten laste van de tussenkommende partijen ten belope van elk 3.000 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op 7 februari tweeduizend door de Ve kamer van de Raad van State, samengesteld uit :

de HH. J.J. STRYCKMANS, Eerste Voorzitter van
de Raad van State,
A. BEIRLAEN, staatsraad,
Mevr. S. GEHLEN, staatsraad,
Mevr. M.-Chr. MALCORPS, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

J.J. STRYCKMANS.